

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **Q., s.r.o.**, K., Banská Bystrica, zastúpeného JUDr. J. R., advokátom, Nám. M., Bratislava, proti žalovanému: **Ing. M. Š. – C.**, M., Z. M., zastúpeného Mgr. G. O., advokátom, Ž., T., o zaplatenie 600 000 Sk s prísl., vedenej na Okresnom súde v Nitre pod sp. zn. 20 Cb 2/2003, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Nitre č. k. 15 Cob 108/2005-328 zo 6. decembra 2005, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 600 000 Sk a nahradiť trovy konania 103 700. Dospel k záveru, že účastníci konania uzatvorili platne tri mandátne zmluvy, ktoré obsahovali ustanovenia, z ktorých vyplýva, že v prípade porušenia oznamovacej povinnosti žalovaným, ktorá sa týka presne vymedzenej činnosti, vzniká žalobcovi právo uplatňovať si zaplatenie dohodnutej zmluvnej pokuty 200 000 Sk z každej z troch mandátnych zmlúv. Žalovaný priznal, že vedel o tejto povinnosti, nenamietal ju pri uzatváraní zmluvy a rozhodol sa túto povinnosť nesplniť. Žalobca v konaní preukázal, že žalovaný uzatvoril minimálne dve zmluvy, na základe ktorých sa zaviazal poskytovať obdobnú činnosť pre žalobcu, aj pre dve ďalšie spoločnosti vo

svojom mene a na vlastný účet. Týmto konaním žalovaný porušil zmluvnú povinnosť, ktorá mu vyplýva z troch zmlúv, za porušenie každej zmluvy bola dohodnutá zmluvná pokuta vo výške 200 000 Sk, preto žalobcovi vzniklo právo na zaplatenie zmluvnej pokuty v celkovej výške 600 000 Sk z dôvodu nesplnenia si oznamovacej povinnosti žalobcu. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania 103 700 Sk, ktoré pozostávajú zo súdneho poplatku 30 000 Sk a trov právneho zastúpenia 73 700 Sk.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací o odvolaní žalovaného, ktorý navrhol zmeniť rozsudok tak, že súd žalobu v celom rozsahu zamietne, rozsudkom č. k. 15 Cob 108/2005-328 zo dňa 6. decembra 2005 napadnutý rozsudok celom rozsahu potvrdil a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy odvolacieho konania 40 333 Sk.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že sa plne stotožňuje so skutkovými zisteniami súdu prvého stupňa, ako aj s jeho právnym posúdením zisteného skutkového stavu. V predmetných mandátnych zmluvách sú obsiahnuté dojednania o zmluvnej pokute dostatočne určité a sú interpretovateľné tak, ako ich interpretoval súd prvého stupňa, v súlade s ustanovením § 266 ods. 2 Obchodného zákonníka. Preto odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 219 OSP ako vecne správny potvrdil. O trovách rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v súvislosti s § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal náhradu trov konania.

Voči tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal včas dovolanie žalovaný. Uviedol, že v zmysle § 238 ods. 3 OSP má za to, že sa jedná o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, týkajúce sa ustálenia právneho názoru vo veci zmluvnej pokuty, nakoľko rozhodnutie prvostupňového aj odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Žalovaný sa počas celého konania snažil preukázať a vysvetliť iné právne a faktické chápanie zmluvnej pokuty, ktorá je podľa chápania žalobcu zabezpečovaním inštitútom záväzkového práva, ako aj donucovacím prostriedkom pre plnenie každej zmluvy. Naproti tomu, žalobca chápe zmluvnú pokutu ako donucovací prostriedok, teda nie zabezpečovací inštitút. Žalobcom vyžadované plnenie zmluvnej povinnosti – notifikácie je porušením Živnostenského zákona v tom, že žalobca obmedzuje základný atribút živnosti žalovaného tým, že obmedzuje jeho samostatnú

činnosť a žalobca parazituje na informáciách podnikateľskej činnosti žalovaného v tom, že je stále informovaný o pripravovaných alebo existujúcich záväzkoch žalovaného, ktoré však nemajú žiaden súvis so žalobcom. Toto považuje žalovaný za zasahovanie do slobodnej vôle uzatvárať alebo rušiť obchodné zmluvy s inými obchodnými subjektmi zo strany žalobcu proti žalovanému. Navrhol, aby dovolací súd pripustil dovolanie a následne zrušil rozsudok odvolacieho súdu a vec mu vrátil na nové konanie.

Žalobca vo vyjadrení k dovolaniu žalovaného namietal, že vo veci nie je prípustné dovolanie, pretože predmetná otázka nemá zásadný právny význam.

Ustanovenie § 238 ods. 3 OSP pripúšťa dovolanie len pri kumulatívnom splnení ďalšej podmienky, ktorou je vyslovenie prípustnosti dovolania vo výroku potvrdzujúceho rozsudku odvolacieho súdu.

Krajský súd v Nitre v napadnutom rozsudku dovolanie nepripustil, v dôsledku čoho nie je daný dôvod prípustnosti dovolania podľa § 238 ods. 3 OSP. Navrhol preto dovolanie odmietnuť. V prípade, že dovolací súd dovolanie neodmietne, žiada dovolanie podľa § 243b ods. 1 OSP zamietnuť, nakoľko napadnuté rozhodnutie je vecne správne.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§10a ods. 1 OSP) po zistení, že dovolanie bolo podané včas účastníkom konania (§ 240 ods. 1 OSP), prejednal vec podľa § 242 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 243a ods. 1 OSP, a dospel k záveru, že dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému tento opravný prostriedok nie je prípustný.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 OSP).

Dovolanie je prípustné tiež proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. (§ 238 ods. 3 OSP).

Oprávnenie vysloviť prípustnosť dovolania proti svojmu rozsudku patrí výlučne odvolaciemu súdu. Ak odvolací súd prípustnosť dovolania vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku nevyslovil, dovolací súd nie je oprávnený skúmať, či ide o vec zásadného právneho významu. V tomto smere je dovolací súd viazaný názorom

odvolacieho súdu. Možnosť odvolacieho súdu vysloviť prípustnosť dovolania proti svojmu rozsudku nie je závislá na návrhu účastníka, takýto návrh účastníka konania nie je povinný akceptovať, je iba na zvážení odvolacieho súdu, či prípustnosť dovolania proti svojmu rozsudku vysloví alebo nie.

Dovolací súd zistil z napadnutého rozsudku odvolacieho súdu – Krajského súdu v Nitre č.k. 15 Cob 108/2005-328 zo dňa 6. decembra 2005, že dovolací súd vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku nevyslovil, že dovolanie proti rozsudku je prípustné.

Najvyšší súd ako súd dovolací je preto viazaný názorom odvolacieho súdu, ktorý nevyslovil v napadnutom potvrdzujúcom rozsudku, že dovolanie je prípustné, preto ani nemohol skúmať, či v prejednávanej veci ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu.

Z uvedených dôvodov, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalovaného podľa ustanovenia § 218 ods. 1 písm. c/ OSP v spojení s ustanovením § 243b ods. 4 OSP odmietol ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je tento opravný prostriedok prípustný. Keďže dovolanie nie je prípustné, dovolací súd sa nezaoberal napadnutým rozsudkom odvolacieho súdu z hľadiska jeho vecnej správnosti.

V dovolacom konaní úspešnému žalobcovi vzniklo právo na náhradu trov konania proti žalovanému, ktorý úspech nemal (§243b ods. 4 v spojení s § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 OSP). Dovolací súd mu napriek tomu náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože mu vznikli len trovy právneho zastúpenia, ktoré si v zmysle § 151 ods. 2 OSP nevyčísľil ani vo vyjadrení k dovolaniu, ani v priebehu ďalšieho konania až do rozhodnutia vo veci, hoci informácia o vyhlásení rozhodnutia dňa 26. marca 2008 bola uverejnená na internete.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 26. marca 2008

**JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á, v.r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: